

Cordoba

Læs artiklen fra **BØRSEN**: **Cordoba: Islams europæiske perle**

Fra den modsatte side af Guadalquivir-floden har man et perfekt vue ind over La Mezquita.

21.01.2009 tekst: [Jesper Møller](#) foto: Jesper Møller/PR-fotos

Intet sted i Vesteuropa mærker man den gamle arabiske indflydelse tydeligere end i den sydspanske by Cordoba. Byens helt store seværdighed er den fabelagtige og enorme moské, som man senere byggede en katedral midt inde i.

Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvordan kaliffer, haremskvinder og tjenestefolk for over tusind år siden vandrede rundt i søjleskoven

Selv om jeg tidligere har set adskillige fotos fra stedet, tager synet alligevel pusten fra mig. Foran mig rejser sig hundredevis af slanke søjler i lange lige rækker, og søjlerne er forbundet af rød-hvide buer i perfekt symmetrisk form.

La Mezquita er 23.000 kvadratmeter stor og er dermed den største arabiske bygning uden for den muslimske verden.

Det er som at stå på Den Kinesiske Mur eller Den Røde Plads i Moskva og virkelig føle, at nu befinder man sig på et af historiens mest betydningsfulde bygningsværker.

Islamisk landemærke

Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvordan kaliffer, haremskvinder og tjenestefolk for over tusind år siden vandrede rundt i søjleskoven og følte den samme æresfrygt over de storslåede omgivelser.

Velkommen til La Mezquita i den sydspanske by Córdoba. For tusind år siden var det verdens største moské, og bygningen rangerer den dag i dag som et af de absolutte hovedværker inden for islamisk

arkitektur i den vestlige verden.

Og så kunne La Mezquita endda have været endnu mere imponerende, hvis det ikke havde været for den spanske kong Carlos den første. Tilbage i 1523 besluttede han nemlig at opføre en katedral inde i selve moskéen, og ved den lejlighed fjernede man flere hundrede af de oprindeligt 1293 søjler, så der i dag er 856 tilbage.

Den beslutning ødelagde helheden i moskéen, om end den nu kombinerede moské og katedral stadig er utroligt imponerende. Katedralen, der i modsætning til moskéen stadig benyttes til religiøse formål, er nemlig også et udstyrsstykke af de større.

Derfor kan det ikke undre nogen, at La Mezquita – i øvrigt sammen med resten af den gamle bydel – er optaget på UNESCO's såkaldte verdensarvsliste over klodens mest bevaringsværdige lokaliteter.

Duftende træer

La Mezquita er Cordobas ubetinget største seværdighed, og det er ikke kun indendøre, at den er smuk og overvældende. Inden for moskéens ydermure kan man nyde gårdhaven med velduftende appelsintræer, cypresser og oliventræer, ligesom man har et perfekt udsyn til katedralens høje slanke klokketårn.

Gårdhaver med farvestrålende blomster er et af Cordobas kendetegn.

Hvad sidstnævnte angår, er et godt tip at bevæge sig op ad gaden V. Bosco, der ligger lige uden for La Mezquita. Efter cirka 50 meter går en smal lille gyde, Calleja de las Flores, op til højre, og her er husmurene behængt med farvestrålende blomsterkrukker.

Det er en sand labyrint af snævre gader, små pladser og gamle adelspalæer, og mange af gaderne er så smalle, at de automatisk har status som gågader.

Gyden ender blindt, og går man helt ind i bunden og vender sig om, har man et af byens smukkeste syn og bedste fotomotiver med blomsterne i forgrunden og det ranke tårn malerisk i baggrunden.

Cordoba ligger ved en krumning på floden Guadalquivir, og det bedste vue ind over La Mezquita og den gamle bydel har man fra den modsatte side af floden.

Da moskéen ligger lige ned til floden, behøver man blot at krydse den gamle romerske bro og bevæge sig op i toppen af det gamle vagttårn Torre de Calahorra for at finde en imponerende udsigt, som kun de færreste turister finder frem til.

Fredelig sameksistens

Cordoba er kendt som byen, hvor muslimer, kristne og jøder levede fredeligt sammen i hundredevis af år. De oprindelige kristne, arabiske og jødiske kvarterer ligger da også lige ved siden af hinanden i byens gamle bydel.

Specielt det jødiske kvarter, La Judaria, er en fornøjelse at spadsere rundt i. Det er en sand labyrint af snævre gader, små pladser og gamle adelspalæer, og mange af gaderne er så smalle, at de automatisk har status som gågader.

Hvis døren ind til en gårdhave er åben, er man velkommen til at stikke hovedet indenfor.

En sjælden perle finder man i det kristne kvarter i form af det lille torv Plaza del Potro. Torvet og de omkringliggende gader er ikke ændret synderligt i hundredevis af år, og tæt på det brostensbelagte torv ligger flere dejlige små spisesteder.

Den berømte spanske forfatter Miguel de Cervantes boede i sin tid ofte på en kro på stedet, og torvet optræder faktisk i hans romanklassiker »Don Quixote«.

Lave hvidkalkede huse præger den gamle bydel, der er berømt for sine patioer og gårdhaver. Her dyrkes ud over blomster også appelsin- og citrontræer, jasminer og andre gevækster, og hvis døren ind til en gårdhave er åben, er man velkommen til at stikke hovedet indenfor.

Det betragter de lokale ikke som utidig indtrængen – tværtimod er mange stolte af at vise deres haver frem. Hvert år i maj kåres byens flotteste patio, og det er virkelig noget, som de lokale går op i.

Det aflukkede torv Plaza de la Corredera er et herligt sted at nyde sin frokost eller middag.

Ud over gårdhaver er der tradition for at hænge urtepotter fra altaner og vinduer, ligesom blomsterfyldte altankasser ses overalt. De farvestrålende blomster skaber en perfekt kontrast til de hvidkalkede husmure, så en spadseretur i den gamle bydel er ofte en botanisk fornøjelse.

En helt anden byggestil finder man på Plaza de la Corredera, der er et stort lukket baroktorv. Tidligere blev det benyttet til tyrefægtning, mens der i dag jævnligt er markeder og koncerter.

I forbindelse med sidstnævnte har beboerne gratis pladser i første række fra de 360 balkoner, der omkranser torvet.

På alle øvrige dage er det som turist herligt at indtage frokost eller middag på en af de restauranter, der holder til på torvet.

Størstedelen af året kan man sidde ude, og det er intet mindre end herligt at sidde i læ og fri for trafikstøj og nyde en veltilberedt middag, mens stjernerne indfinder sig på den sydspanske aftenhimmel.